

af de lave, i den kunstige afvanding interesserede ejendomme, kan kommunalbestyrelsen få disse pålignet et særbidrag efter den foreslåede ny bestemmelse i § 36, stk. 1, sidste pkt.

I § 36, sidste stykke, foreslås det præciseret, at kravet om hegning langs vandløb kun gælder, hvor de tilgrænsende arealer bruges til græsning for løsgående husdyr, hvilket stemmer overens med den almindelige praksis, der er fulgt af de kommunale myndigheder. Den fordyrelse af vandløbenes vedligeholdelse, der er en følge af husdyrs beskadigelse af bredderne, er hidtil blevet betalt af lodsejerne selv. Når det offentlige overtager vedligeholdelsesudgifterne, kan det blive nødvendigt at forlange hegnspligten overholdt, hvorfor pligtens omfang bør præciseres som foreslået. I øvrigt antages de kommunale myndigheder at have hjemmel for at skride ind, eventuelt ved afhjælpning på den forsømmeliges bekostning, i § 102.

Til nr. 20.

Bestemmelserne i §§ 36 a-36 e er udformet i lighed med reglerne om refusion af kommunernes vejudgifter i § 1, stk. 2, og §§ 2-7, i lov nr. 194 af 7. juni 1958 om tilskud til de offentlige veje; men reglerne findes at kunne forenkles for vandløbenes vedkommende. Refusionsprocenten er således i § 36 a fastsat til 50 for alle kommuner, medens den efter vejtilskudsloven er 75 for amtskommuner og for så vidt angår andre kommuner varierer efter vejvedligeholdelsesudgifternes størrelse i forhold til længden af kommunens veje sammenholdt med antallet af indbyggere. Procenten kan efter vejtilskudsloven svinge mellem 23 og 70, men ligger i de fleste tilfælde omkring 50.

Til orientering om de økonomiske konsekvenser af det offentliges overtagelse af udgifterne ved vedligeholdelse af de offentlige vandløb kan oplyses, at det af en af Amtsvandinspektørforeningen udarbejdet oversigt fremgår, at der i hele landet er ca. 4 800 km amtsvandløb, og at oprensningsudgif-

ten til disse i 1960 var 3 637 000 kr. Regnes med en prisstigning på 20 pct., vil udgifterne i 1961 beløbe sig til 4,35 mill. kr., hvilket vil sige ca. 900 kr. pr. km. En nøjagtig opgørelse over sognevandløbenes længde har det ikke været muligt at fremskaffe. Af besvarelsen fra 19 af landets 24 amtsvandinspektører fremgår, at oprensning af ca. 11 750 km sognevandløb er anslået til et beløb af ca. 4,6 mill. kr. i 1960. Regnes med 20 pct. prisstigning, vil udgiften i 1961 beløbe sig til 5,5 mill. kr. eller ca. 450 kr. pr. km. Der antages at være i alt ca. 14 000 km sognevandløb, og der må således regnes med beløb på mellem 12 og 15 mill. kr. om året til vedligeholdelse af både amts- og sognevandløb.

I forslaget til § 36 b, der svarer til vejtilskudslovens § 2, er der ikke medtaget en til sidstnævnte lovs § 2, stk. 5, svarende regel om refusionens beregning i tilfælde, hvor en kommune yder tilskud til foranstaltninger i en anden kommune, idet nærværende forslag forudsætter, at refusionsordningen på vandløbsvæsenets område bliver ensartet for alle kommuner. Hvis derfor en sognekommune f. eks. i medfør af den nugældende § 35, stk. 5, yder tilskud til et amtsvandløbs vedligeholdelse, vil tilskuddet kunne medregnes i sognekommunens refusionsberettigede udgifter, medens amtskommunens udgifter nedsættes tilsvarende.

Det findes ikke nødvendigt for vandløbenes vedkommende at foreslå en til vejtilskudslovens § 3 svarende bestemmelse om udbetaling af foreløbig refusion.

I forslaget til § 36 c, der svarer til vejtilskudslovens § 4, er København ikke nævnt, da vandløbsloven ifølge § 105, stk. 1, ikke gælder for Københavns område, hvor enkelte vandløb sorterer under kloakvæsenet, og søerne under Københavns vandforsyning.

Til nr. 21.

Ændringen af § 37, stk. 1, er en følge af ændringsforslag nr. 12 til § 35.